

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně

V.B.
Z. 478/2, B.

proti
žalovanému

Ministerstvo životního prostředí
sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2015, č.j. 1697/580/15,67877/ENV,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I.
Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Ostrava (dále jen „ČIŽP“), ze dne 7. 8. 2015, č.j. ČIŽP/49/OOL/SR01/1319106.015/15/VBM (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jakož i zrušení prvoinstančního rozhodnutí, ve věci uložení pokuty dle zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyni uložena pokuta za správní delikt dle § 4 písm. c) zákona o inspekci, neboť si žalobkyně při své podnikatelské činnosti nepočínala tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškozování lesů, konkrétně:
 - 1) v k. ú. Morávka v lokalitě Vysutý na pozemcích určených k plnění funkcí lesa p. č. 120/3 a 120/5, v období od 20. 9. 2013 do půli listopadu 2013 pomocí sil a prostředků společnosti VK TIMBER, s.r.o. se sídlem na území Slovenské republiky, provedla mýtní úmyslnou těžbu tak, že holá seč na exponovaném hospodářském souboru překročila jednonásobek průměrné výšky těženého porostu, a při přibližování dříví závažně poškodila 12 stromů bez toho, že by místa poškozená oděrem byla zatřena, následkem čehož došlo ke škodám na všech funkcích lesa a funkce lesa nemohly být plněny rovnoměrně a trvale.
 - 2) v k. ú. Morávka v lokalitě Malý Lipový na pozemcích určených k plnění funkcí lesa p. č. 482/3, v období od 16. 10. 2013 do 17. 10. 2013 pomocí sil a prostředků fyzické osoby oprávněné k podnikání provedla stavebním strojem budování přibližovací linky zářezem do svahu a příčným srovnáním linky do roviny a vybudovala přibližovací linku v délce cca 71 m, šířce 3 až 5 m a výšce zářezu do svahu 100 až 180 cm, a v období od 17. 10. 2013 do 20. 11. 2013 pomocí sil a prostředků fyzické osoby prováděla přibližování vytěženého dříví, přičemž došlo k přetrhání kořenů stromů, poškození stromů bez toho, že by místa poškozená oděrem byla zatřena, došlo rovněž k vyvrácení některých stromů, rozbahnění povrchu přibližovací linky, vytvoření kolejí, vytlačení rozbahněné zeminy směrem dolů ze svahu, stékání vody a její stagnaci na obratišti ve spodní části linky.Jednáním žalobkyně, jejím vlastním zaviněním, tak došlo k předvídatelnému následku - životní prostředí v lesích bylo ohroženo vytvořením podmínek pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů, čímž byla naplněna skutková podstata § 4 písm. c) zákona o inspekci a žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 390 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou.
4. Žalovaný následně v žalobou napadeném rozhodnutí odvolání žalobkyně pro opožděnost zamítl dle § 92 odst. 1 správního řádu. Žalovaný uvedl, že obdržel prostřednictvím ČIŽP dne 25. 9. 2015 odvolání a následně i doplnění odvolání. Prvoinstanční rozhodnutí bylo přitom ČIŽP zasláno žalobkyni dne 10. 8. 2015, písemnost byla připravena k vyzvednutí dne 11. 8. 2015. Jelikož si žalobkyně rozhodnutí nevyzvedla ve lhůtě 10 dnů od tohoto data, nastala dle § 24 odst. 1 správního řádu fikce doručení dne 21. 8. 2015. Dne 16. 9. 2015 bylo ČIŽP prostřednictvím poštovní přepravy doručeno odvolání, přičemž z poštovní obálky vyplývá, že odvolání bylo podáno k poštovní přepravě dne 15. 9. 2015. K námitce žalobkyně, dle které se domnívala, že i ve správním řízení bude věc řešena formou součinnosti zástupce, žalovaný uvedl, že součástí spisového materiálu je jediná plná moc,

kteřou žalobkyně zmocnila další fyzickou osobu k jejímu zastupování pouze pro účely kontroly provedené ze strany ČIŽP. Součástí poučení prvoinstančního rozhodnutí bylo přitom i poučení podat proti rozhodnutí odvolání, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, kdy prvním dne lhůty je den následující po dni oznámení rozhodnutí. Tato lhůta začala běžet 22. 8. 2015 a její konec připadl na pondělí 7. 9. 2015. Odvolání žalobkyně bylo podáno dne 15. 9. 2015, tj. v době, kdy napadené rozhodnutí již nabylo právní moci.

I.

Argumentace účastníků

5. Žalobkyně v žalobě vznesla celkem tři žalobní body, pro které se domnívá, že ze strany správních orgánů, především ČIŽP, byly porušeny procesní předpisy, potažmo rozhodnutí je nezákonné, a to s ohledem na následující:
 - 1) Nesprávné posouzení způsobu doručování.
 - 2) Žalobkyně nemůže být činěna odpovědnou za škodu způsobenou třetí osobou, neboť všechny činnosti byly prováděny dodavatelsky odbornými subjekty s dlouholetou praxí.
 - 3) Výše uložené pokuty je protiprávní, v rozporu s dobrými mravy, resp. neúměrná způsobeným následkům a míře zavinění.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Setrval na svém závěru, že odvolání a jeho doplnění, podané žalobkyní proti prvoinstančnímu rozhodnutí, bylo podáno v době, kdy již prvoinstanční rozhodnutí nabylo právní moci, tj. opožděně a muselo být proto zamítnuto. Žalovaný vyhověl i své povinnosti dle § 92 odst. 1 správního řádu a zkoumal, zda nebyly dány důvody pro zahájení přezkumného řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, takové důvody však neshledal. Žalovaný přitom neměl z důvodu opožděného odvolání povinnost zabývat se jednotlivými námitkami (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č.j. 9 As 172/2012-32). Dále uvedl, že ve spisovém materiálu je založena jediná plná moc, kterou byla fyzická osoba zmocněna žalobkyní k zastupování pro účely kontroly provedené za strany ČIŽP (viz text plné moci ze dne 10. 12. 2013 a dílčí protokol o průběhu kontroly ze dne 10. 12. 2013). Z těchto vyplývá, že se zmocnění týkalo provedení kontroly a jejím ukončením se plná moc „vyčerpala“. Následně bylo s žalobkyní zahájeno správní řízení o uložení pokuty ze strany ČIŽP, přičemž ve spise není založena žádná jiná plná moc, a jednotlivé písemnosti tak byly zasílány žalobkyni, která tento postup nikdy nezpochybňovala.
7. K ostatním námitkám žalovaný sdělil, že žalobkyně v postavení vlastníka pozemků určených k plnění funkcí lesa měla řadu povinností vyplývajících ze zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně povinnost usilovat při hospodaření v lese, aby nebyly poškozovány zájmy jiných vlastníků a funkce lesa byly zachovány. Mohla zmocnit osobu, která by dbala, aby byl ze strany dodavatelů prací dodržován lesní zákon. Vzhledem k tomu, že žalobkyně zadávala těžby verbálně, prostřednictvím zmocněnce, tj. smluvně neošetřila činnosti najatých subjektů a zejména nekontrolovala postup zmocněnce, resp. dodavatelů prací, je odpovědná za protiprávní stav. V důsledku své nečinnosti naplnila správní delikt. Při určení výše pokuty bylo ČIŽP postupováno dle § 5 odst. 1 zákona o inspekci a

přihlédnuto k tam uvedeným skutečnostem, jakož i výši možného zisku a vlastnictví pozemků určených k plnění funkce lesa. Žalobkyně neposkytla jak ČIŽP, tak ani žalovanému informace o vlastnictví majetku, resp. v doplnění odvolání uvedla nepravdivé údaje, když sdělila, že vlastní pouze starší osobní auto rok výroby 2007, přitom je vlastníkem řady pozemků určených k plnění funkce lesa a během roku 2015 zakoupila tři další takové pozemky. Žalovaný tak nepovažuje výši uložené pokuty za likvidační, nadto může být povoleno posečkáni úhrady pokuty nebo její rozložení na splátky.

III.

Posouzení žaloby

8. Městský soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť účastníci na výzvu soudu s tímto postupem nevyjádřili výslovný nesouhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
9. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
10. Podle § 4 písm. c) zákona o inspekci ČIŽP uloží pokutu až do výše 5 000 000 Kč právnickým nebo fyzickým osobám, které svým jednáním nebo opomenutím ohrozí nebo poškodí životní prostředí v lesích tím, že vlastním zaviněním vytvoří podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů.
11. Podle § 5 odst. 1 zákona o inspekci při určení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.
12. Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.
13. Podle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.
14. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
15. **Ad 1)** Žalobkyně předně namítá, že v její věci byl ze strany žalovaného nesprávně posouzen způsob doručování, neboť byla po celou dobu vyřizování povolení, provádění těžby i průběhu kontrol ze strany ČIŽP zastoupena další osobou. Plná moc nebyla přitom udělena pouze pro účely kontroly, ale pro celé řízení související s těžbou. Domnívala se proto, že vše, včetně jakýchkoli rozhodnutí, bude doručováno zástupci, k čemuž však nedošlo, což považuje za doručování v rozporu se zákonem.

16. Podstatou posuzované věci je, zda ČIŽP postupovala při doručování v rámci řízení o uložení pokuty v souladu se zákonem, pokud prvoinstanční rozhodnutí zaslala žalobkyni, která si zásilku nepřevzala, nikoli jejímu údajnému zmocněnci, který ji měl zastupovat i v rámci řízení o uložení pokuty.
17. K tomu soud ve shodě se žalovaným uvádí, že součástí spisového materiálu je mimo jiné i plná moc ze dne 10. 12. 2013, ve které žalobkyně vystupuje jako zmocnitelka a další fyzická osoba jako zmocněnec žalobkyně (jedná se o standardizovaný vzor ČIŽP příkladu plné moci). Zmocnění osoby na základě této plné moci žalobkyně nerozporuje. Tato plná moc obsahuje text následujícího znění: *„Dne 10. 12. 2013 bude se zmocnitelem zahájena kontrola ze strany České inspekce životního prostředí. Zmocnitel tímto zmocňuje zmocněnce, aby při výše uvedené kontrole zmocnitele v plném rozsahu zastupoval a jednal jeho jménem.“* Žádná jiná plná moc ve spisovém materiálu založena není a žalobkyně toto nerozporuje.
18. Ve spisovém materiálu se dále nachází dílčí protokol ČIŽP o průběhu kontroly ze dne 10. 12. 2013, které se zúčastnil i zmocněnec žalobkyně. Jelikož v rámci kontroly předložil toliko barevnou kopii plné moci, tj. nikoli její originál, ČIŽP telefonicky kontaktovala žalobkyni, aby si ověřila, zda žalobkyně tuto osobu skutečně zplnomocnila k jednání a vystupování jejím jménem při kontrole ze strany ČIŽP, což žalobkyně potvrdila. Zmocněnec následně doplnil, že v případě doručování korespondence žádá o doručení na jím uvedenou adresu.
19. Zastoupení na základě plné moci je fakultativním, tj. dobrovolným zastoupením. Samotná plná moc je pak jednostranným prohlášením zmocnitele především o rozsahu zmocnění osoby a dokladem o tom, že se zmocnitel dohodl na svém zastoupení s další osobou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2017, č. j. 8 As 174/2016-36). Bylo tedy na žalobkyni, zda si jednak zmocněnce zvolí, či nikoli, a současně v jakém rozsahu zmocněnci plnou moc udělí.
20. V usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2008, č.j. 8 Azs 16/2007 – 158, Nejvyšší správní soud konstatoval, že při posuzování rozsahu zmocnění je v pochybnostech na místě položit si otázku, jakým úmyslem byli zmocnitel a zmocněnec vedeni při sepisování plné moci, a vážít, zda třeba užití nepřiliš vhodně volených slov nebo naopak nepřítomnost konkrétního slovního spojení svědčí skutečně o vůli stran omezit plnou moc, či zda jde spíše o projev nedostatečné pečlivosti stran či důsledek používání předtištěných formulářů plné moci. V dané věci tak byla u procesní plné moci udělené advokátovi zohledněna zásada „ve prospěch zastoupení“, pokud tomu text konkrétní plné moci a jednání účastníka neodporují.
21. Dále je nutné uvést, že plnou moc pro správní řízení lze udělit již před zahájením takového řízení a zastoupení v takovém případě vzniká v okamžiku zahájení příslušného řízení (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28).
22. V nyní posuzované věci je však z textu výše citovaného obsahu plné moci, jakož i jednání z průběhu kontroly dne 10. 12. 2013, dle soudu zcela nepochybné, že žalobkyně jednoznačně projevila vůli být zastoupena zmocněncem toliko v rámci kontroly ČIŽP. Textace plné moci, resp. úmysl žalobkyně v tomto případě nevyvolával pochybnosti, v jakém rozsahu byla osoba zmocněna. Rozhodně tedy nelze na základě plné moci ze dne 10. 12. 2013 dovozovat zastoupení žalobkyně pro případné následné správní řízení ČIŽP o uložení pokuty.

23. Nad rámec výše uvedeného je, v souladu s tím, co ostatně uvedl i žalovaný, nutné doplnit, že ČIŽP jak samotné oznámení o zahájení řízení o uložení pokuty, včetně poučení o možnosti nechat se zastupovat v řízení, tak i řadu dalších písemností vyhotovených v průběhu jí vedeného řízení (seznamení s podklady, nařízení ústního jednání, atd.) doručovala přímo žalobkyni, která si osobně i tyto písemnosti převzala, jak prokazují příslušné doručky, které jsou součástí spisového materiálu. Žalobkyně nikdy nenamítala, že by byla i v tomto řízení zastoupena, a to ani v odvolání ze dne 14. 9. 2015. Teprve v doplnění odvolání ze dne 9. 10. 2015 poprvé uvádí, že měla za to, že i v souvisejícím správním řízení je věc řešena formou součinnosti zástupce.
24. Městský soud se proto neztotožňuje s žalobkyní, že by plná moc byla správními orgány nesprávně posouzena, resp. došlo z tohoto důvodu k nezákonnosti při doručení prvoinstančního rozhodnutí přímo žalobkyni. Z uvedeného následně vyplývají závěry i pro posouzení otázky opožděnosti odvolání žalobkyně.
25. V tomto ohledu městský soud ze spisového materiálu zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo ČIŽP vypraveno dne 10. 8. 2015. Dále soud z příslušné doručky ověřil, že zásilka obsahující prvoinstanční rozhodnutí byla připravena k vyzvednutí dne 11. 8. 2015 a z důvodu jejího nevyzvednutí vložena do schránky žalobkyně dne 24. 8. 2015. Odvolání žalobkyně proti prvoinstančnímu rozhodnutí je datováno dne 14. 9. 2015. Byť z razítka provozovatele poštovních služeb na poštovní obálce, kterým bylo žalobkyni zasláno ČIŽP odvolání, není zcela čitelné datum podání této zásilky k poštovní přepravě, byla tato doručena ČIŽP dne 16. 9. 2015, jak prokazuje razítko. Žalobkyně výše uvedená data nerozporuje, resp. v doplnění odvolání ze dne 9. 10. 2015 sama uvádí, že odvolání podala dne 15. 9. 2015.
26. V souladu s výše citovaným § 24 odst. 1 správního řádu tedy bylo prvoinstanční rozhodnutí doručeno žalobkyni dne 21. 8. 2015 a následně začala žalobkyni běžet lhůta pro podání řádného opravného prostředku, která v souladu s pravidly pro počítání lhůt uplynula dne 7. 9. 2015 (pondělí). Odvolání podané žalobkyní dne 15. 9. 2015 tedy bylo opožděné, což vedlo k jeho zamítnutí ze strany žalovaného dle § 92 odst. 1 správního řádu. V takovém případě se proto žalovaný nemohl věcně zabývat odvolacími námitkami, což koresponduje s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č.j. 9 As 172/2012 – 32, dle kterého se nelze ztotožnit s námitkou ohledně nezákonnosti, pokud se v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost odvolací orgán nezabýval věcnými námitkami v odvolání. Je totiž třeba odlišovat zamítnutí odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu, které není výsledkem meritorního přezkoumání obsahu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, ale jedná se o procesní rozhodnutí konstatující pouze opožděnost nebo nepřipustnost odvolání, aniž by byla jakkoli hodnocena a zkoumána věcná a právní stránka prvostupňového rozhodnutí.
27. Nad rámec výše uvedeného soud připomíná, že odvolací orgán v takovém případě bude následně zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, na což žalovaný žalobkyni výslovně v žalobou napadeném rozhodnutí upozornil. Zhodnocení této otázky však již nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č.j. 9 As 172/2012 – 32).
28. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal námitku důvodnou.

29. **Ad 2, 3)** K dalším námitkám, tj. že žalobkyně nemůže být činěna odpovědnou za škodu způsobenou třetí osobou, neboť všechny činnosti byly prováděny dodavatelsky odbornými subjekty s dlouholetou praxí, resp. že výše uložené pokuty je protiprávní, v rozporu s dobrými mravy, resp. neúměrná způsobeným následkům a míře zavinění, městský soud uvádí, že v případech, kdy je žalobou napadeno rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost (§ 92 odst. 1 správního řádu), je možné ze strany soudu zkoumat pouze to, zda žalovaný správní orgán o této otázce rozhodl v souladu se zákonem. Nelze tedy zkoumat, zda prvostupňové rozhodnutí týkající se merita věci bylo rovněž vydáno v souladu se zákonem či nikoli (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2016, č.j. 4 Azs 151/2016 – 21). Rovněž již v rozsudku ze dne 24. 3. 2010, č. j. 5 As 10/2010-75, Nejvyšší správní soud konstatoval, že rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nelze považovat za součást meritorního rozhodování, neboť v něm odvolací orgán pouze vyslovuje závěr o tom, že odvolání proti rozhodnutí bylo podáno opožděně, v důsledku čehož nelze napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně meritorně přezkoumat. Soud je v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání.
30. Z tohoto důvodu se zdejší soud uvedenými námitkami žalobkyně nemohl zabývat.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
32. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2018

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v.r.
předsedkyně senátu